

Magyarország Alkotmánybírósága részére!
1015. Budapest, Donáti utca 35-45.

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A 2016.12.04-én kézbesített Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.29/2016/3.számú végzésével szemben a törvényes határidőn belül, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény 26.§ (1) bekezdés és 27-28.§-ban konkretizált alkotmánybírói hatáskör és ugyancsak az Abtv. 26.§ (1) bekezdés és 27.§-ában foglalt indítványozói jogosultság alapján az alábbiak szerint előterjesztett, **alkotmányjogi panaszra** vonatkozó

indítványt

nyújtom be. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

A Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.29/2016/3. számú végzését a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.108/2016/5. számú végzésére is kiterjedően megsemmisíteni szíveskedjen az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja alapján. Kérjük a bírói döntés Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes eljárás, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben biztosított jogorvoslathoz fűződő jog és a B) cikk (1) bekezdés jogbiztonságba ütközését megállapítani.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 260.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti perújítást töltsen meg Alkotmányos tartalommal: alkalmazható jogorvoslati forma-e Alaptörvény ellenes bírói döntés korrigálására? Megfelel-e a tisztességes eljárás alapjoga gyakorlásának, ha a magánszemély perújítással él az Alaptörvényellenes kvázi jogszabályon alapuló döntéssel szemben.

Az Alaptörvényben biztosított alapjogok sérelmének lényege: Az indítványozó az alanyi adómentes határon belül internetes ingó értékesítést végzett a [REDACTED] ukciós portálokon. Az adóhatóság az ingó értékesítést üzletszerűnek minősítette, mivel megítélése szerint fennálltak az Szja tv. 58.§ (8) bekezdés szerinti üzletszerűség feltételei. A jogerőssé vált adóhatósági határozattal szemben indítványozó a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz fordult jogorvoslatért.

13

SZÉKESFEHÉRVÁRI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM KEZDŐIRATON: <i>postán, gyűjtőládába, személyesen, faxon, e-mailen</i>	
ÉRK.:	2017 JAN. 10 82.
PÉLDÁNY:	3 FELZET:
MELLÉKLET:	— KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM ÚTÓIRATON:	13.K.27.108/2016/13

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Vonatkozó IV/140-0/2017	
Érkezett:	2017 JAN 17.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	6 db

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.395/2015/6. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az ítélet kihirdetése 2016.február hó 4. napján történt. Ezen a napon vált ismertté az Alkotmánybíróság döntése. A Bíróság ítélete meghozatala során a Kúria 3/2013. KMJE jogegységi döntés indoklásában foglaltakat idézte. A korábbi 2015. február 19. napján tartott tárgyalási jegyzőkönyvben szereplő III. számú végzés indoklásában nevesítve is hivatkozik a Kúria 3/2013.KMJE döntésére, mely a bíróságok számára kötelező volt.

„A Kúria a jelen ügyben is irányadó 3/2013. közigazgatási-munkaügyi jogegységi határozatában kifejtette, hogy a gazdasági tevékenység törvényi tényállásának megvalósulása önmagában – a törvény erejénél fogva – létrehozza az áfa fizetési kötelezettséget, az nem kötődik az ügyfél általi bejelentkezés, mint adminisztratív aktus tényéhez”
[Jegyzőkönyv, 7-8.oldal]

Az Alkotmánybíróság 2016. február 8-án kihirdetett 2/2016 (II.8.) AB határozatával a Kúria 3/2013. KMJE jogegységi döntését visszamenőlegesen kihirdetése napjára megsemmisítette.

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 3/2013. KMJE döntés alaptörvény ellenességét a per során nem vizsgálhatta, nem bírálhatta el, pedig ez a felperes számára kedvezőbb ítéletet eredményezett volna. Indítványozó az Alkotmánybíróság 2/2016 (II.8.) AB határozatára hivatkozással 2016. április 16-i keltezéssel perújítási kérelmet terjesztett elő a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon. A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.108/2016/5. számú végzésével a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasította. Indítványozó fellebbezésére a Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.29/2016/3. számú végzésével az elsőfokú végzést helyben hagyta.

Indítványozó állás pontja szerint súlyosan sérül a jogbiztonság (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés), az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes eljáráshoz, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben biztosított jogorvoslathoz fűződő jog, ha nem létezik olyan jogorvoslati lehetőség, amelyik biztosítja, hogy az Alaptörvényellenesség ex tunc hatályú megállapítása esetén az állampolgár jogorvoslattal élhessen az olyan bírói döntéssel szemben, mely Alaptörvényellenes kvázi jogszabályon (jogegységi döntésen) alapult. Jogorvoslatra egyedül a Pp. 260.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti perújítás ad lehetőséget.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 260.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti perújítást töltsse meg Alkotmányos tartalommal: alkalmazható jogorvoslati forma-e Alaptörvény ellenes bírói döntés korrigálására? Megfelel-e a tisztességes eljárás alapjoga gyakorlásának,

ha a magánszemély perújítással él az Alaptörvényellenes kvázi jogszabályon alapuló döntéssel szemben.

- Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdése: **„Magyarország független demokratikus jogállam”**.
- Alapvetés fejezetének R) cikk (2) bekezdése **„Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”**,
- I. cikk (1) bekezdése **„AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.**
(3) **Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”**
- XXIV. cikk (1) bekezdése **„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”**
- XXVIII. Cikk (1) bekezdése: **„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”**
- XXVIII. Cikk (7) bekezdése: **„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”**
- XXX. cikk (1) bekezdés: **„Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.”**
- 25. cikk (1) bekezdése **„A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.**
(2) **A bíróság dönt b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;**
(3) **A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező**

jogegységi határozatot hoz.

- 26. cikk (1) bekezdése „***A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak.***”
- 28. cikk „***A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.***”

Személyes érintettségem: A perben felperesi minőségben vettem részt. Amennyiben a keresetre csak egy nappal is később hirdet ítéletet a bíróság, akkor már ez az ítélet nem születhetett volna meg tekintettel az Alkotmánybíróság 2/2006. (II.8.) Ab határozatára tekintettel, így terhemre nagyságrendekkel kevesebb adóhiányt került volna megállapításra.

Az indítványt a következő további részletes indokok támasztják alá:

A 3/2013. KMJE nem jogalkalmazási hiba, hanem Alaptörvény ellenes „kvázi” jogszabály. Ennek következtében az Alkotmánybírósági döntés érvényesítése nem jogkérdésben perújítás. Megítélésem szerint tévedett a bíróság, amikor az Alkotmánybíróság határozatát egyszerűen jogkérdés változásnak minősítette le. Az Alkotmánybíróság 2/2016.(II.8.) AB határozata is olyan bírósági határozatnak minősül, melyet a Pp. 260.§ (1) bekezdése nevesít. Az Alkotmánybíróság határozatát a perben a bíróság nem bírálhatta el. Miután az Alkotmánybíróság döntése visszamenőleges hatályú, ezért a perben elbírálandó döntést tartalmaz. Az Alkotmánybíróság határozata a perben eldöntendő kérdéssel olyan összefüggésben állt, mely kapcsolat magára az érdemi döntésre kihat. Megítélésem szerint a bíróság nem megfelelően értelmezte a Kúria és az Alkotmánybíróság Államban betöltött szerepét. Az Alaptörvény 25. cikk:

(1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.

(2) A bíróság dönt b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;

(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Az Alaptörvény értelmében tehát jogértelmező tevékenységet a Kúria végez. Ezzel szemben Alaptörvény 24. cikkben foglaltaknak megfelelően

(1) Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve.

(2) Az Alkotmánybíróság b) bírói kezdeményezésre soron kívül, de legkésőbb kilencven napon belül felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;

(3) Az Alkotmánybíróság a) a (2) bekezdés b), c) és e) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést;

Az Alaptörvényből egyértelműen következik, hogy az Alkotmánybíróság nem jogértelmező tevékenységet végez, hanem jogszabályok Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja. A bíróságok esetleges téves jogértelmezése még nem alapozza meg az Alaptörvény-ellenességet. A bíróság indokolása szerint

„Önmagában az a körülmény, hogy utóbb az Alkotmánybírósági határozat és az EU bírósági ítéletek is a perújító felperes számára kedvezően értelmezte a perben már eldöntött jogkérdést, nem adhat alapot a perújítás megengedhetőségre. (...) a jogkérdésben kompetens Kúria és Alkotmánybíróság jogkörét a perújítás nem veheti át, mert a fentiekben kifejtettek szerint jogkérdés nem szolgálhat perújítás alapjául.”

A hatályos jogszabályokat az Alaptörvénynek megfelelően a Kúria értelmezte. A Kúria jogértelmezés változása alapján valóban nincs helye perújításnak. Jelen esetben azonban a 3/2013. KMJE döntésen alapuló **„a perben már eldöntött jogkérdést”** nem újra értelmezte az Alkotmánybíróság, hanem Alaptörvény ellenesnek minősítette. A jogállamisággal ellentétes lenne, ha a felperest nem illetné meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben rögzített jogorvoslati lehetőség. **„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”**

Ilyen jogorvoslati lehetőség jogerős bírói döntéssel szemben a perújítás jogintézménye. Jelen esetben a megsemmisített jogegységi döntésen alapuló bírósági döntéssel szemben az egyetlen lehetséges jogorvoslati lehetőség a perújítás. A perújítással a bíróság nem az Alkotmánybíróság hatáskörét veszi át, hanem az Alkotmánybíróság döntésének érvényesítésére biztosít törvényes lehetőséget. Ezt is figyelembe kellett volna vennie a bíróságnak az Alaptörvény 28. cikkének megfelelően: **„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”**

Tévesen utalt arra a bíróság indoklásában, hogy az Alkotmánybíróság **„nem rendelkezett a közigazgatási perben hozott ítéletek felülvizsgálatáról”** Büntető bíróságokra nézve nem volt kötelező alkalmazni a 3/2013. KMJE döntést. Ezért kellett rendelkeznie az Alkotmánybíróságnak arról, hogy

amennyiben büntetőeljárásokban alkalmazásra került a 3/2013. KMJE döntés, akkor a bíróságoknak hivatalból kell felülvizsgálniuk a döntésüket.

Az Alkotmánybíróság nem zárta ki határozatában, hogy közigazgatási ügyekben perújítási kérelem keretében érvényesíteni lehessen az Alkotmánybíróság 2/2016.(II.8.) AB határozatát. Jogilag releváns tény, hogy közigazgatási ügyekben alkalmazni kell (!) a közigazgatási jogegységi döntéseket. Erről tehát az Alkotmánybíróságnak külön rendelkeznie nem kellett. Az Alkotmánybíróságnak nem kellett külön felhatalmazást adnia arra, hogy közigazgatási ügyekben alkalmazni kell a közigazgatási jogegységi döntés megsemmisítésének jogkövetkezményeit.

Az Alkotmánybíróság döntése által kiváltott joghatás a per elbírálásakor megvolt – a visszamenőleges hatályra tekintettel –, azonban arra a bíróság alapperbeli döntése nem terjedhetett ki. A bíróságnak nem volt hatásköre az Alkotmányossági kérdés elbírálására.

Az indítványomban foglaltak alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy vizsgálja felül a Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.29/2016/3. számú végzésének Alaptörvénnyel való összhangját, és azt semmisítse meg.

Adatvédelmi nyilatkozat: Adataim nyilvános közléséhez nem járulok hozzá.

Budapest, 2016. december 19.

Tisztelettel:

SZÉKESFEHÉRVÁRI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
<i>postán, gyűjtőládába, személyesen, faxon, e-mailen</i>	
ÉRK.:	2017 JAN. 10 82.
PÉLDÁNY:	FELZET:
MELLÉKLET:	KÖZTUK:
ÜGYSZÁM	
ÜTŐIRATON:	